

FIALOVÁ, Michaela. *Pracovní prostředí*. Praha, 2008. 71 s., 10 příloh.
Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze,
Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního
řízení. Vedoucí práce PhDr. Renata Kocianová, Ph.D.

(posudek oponenta)

Autorka si vybrala téma značně zajímavé a pro oblast praxe velmi důležité, nepostrádající řadu prvků bezprostředně se dotýkajících odborné orientace katedry. De facto se jedná o zvládnutou analýzu inzerované oblasti, přehledně a smysluplně rozčleněnou do jejích základních a významných aspektů.

Práce je předložena v kvalitní grafické úpravě a napsána živým a srozumitelným jazykem. Soupis bibliografických citací, stejně jako odkazy v textu, mají podobu plně odpovídající platné normě. Soupis lze dokonce považovat za vzorový také proto, že zahrnuje velice uspokojivý počet položek včetně internetových a řady cizojazyčných. Zřetelně se také ukázalo, že autorka při svém výkladu dokáže s odbornou literaturou vhodným a tvůrčím způsobem zacházet.

Práce je uspořádána – včetně Úvodu, Závěru, Soupisu bibliografických citací a Příloh – do dvanácti kapitol, jejichž řazení a další vnitřní členění je přehledné, logické, umožňující jak dobrou orientaci v textu, tak dobré pochopení linie výkladu. Je jen drobnou chybou, že autorce mezi přílohami, jinak zcela opodstatněnými, informačně bohatými a pro čtenáře zajímavými, vypadla Příloha F. Patrně tím se do nich zanesl nějaký mírný zmatek, takže potom v textu odkazovaná Příloha L je ve skutečnosti Přílohou K.

Když už se takto dostávám k poloze jemně kritické, dlužno poznamenat ještě pár momentů. Jednak bych se přimlouval za ustálenou českou transkripci starořeckých (a taktéž třeba i antických, helénistických) jmen, čímž mám na mysli např. přepis (s. 14, 7. ř. sh.) jména slovuťného lékaře (pokud se tedy jedná právě o něho): preferoval bych tedy podobu Hippokratés před ostatními jinojazyčnými variantami. Jinak stran gramatické roviny textu jsem nenarazil při běžném (nekorektorském) čtení na žádné závady, až na to, že tu a tam je možná nějaká ta interpunkce navíc (např. s. 59, 4. ř. sh.) a také se jednou nešel přísudek s podmínky (s. 20, 8. ř. sh.). Ale to všechno jsou jen takové podružnosti.

Zpracování prozrazuje autorčino osobní zaujetí tématem a též určité praktické zkušenosti, což se pozitivním způsobem promítá do úrovně práce, zřetelně především do kapitoly 9 (Přístup konkrétní firmy k pracovnímu prostředí). Ta s kapitolami 6 (Barevná úprava pracoviště) a 8 (Nové přístupy k pracovnímu prostředí) patří podle mého názoru k nejčtivějším. (Ostatně – koho by neoslovily psychologické konsekvence barev na pracovišti nebo zajímavě metafyzický a na naše poměry poněkud exotický přístup feng-šuej?!). Každopádně je zřejmé, že autorka má co říci a ví, o čem mluví. To se např. projevuje průběžně v textu i tím, že jednotlivé aspekty problematiky (jako třeba

hluk, osvětlení, mikroklimatické podmínky jako teplota, vlhkost, proudění vzduchu aj.) běžně ilustruje platnými mezinárodními i českými normami. Současně se, právě nejspíš z téhož důvodu, autorce povedl i pěkně shrnující a zobecňující Závěr, který nepostrádá řadu osobních postřehů a poznámek.

Sumárně vzato na mne odevzdaný text zapůsobil velmi příznivým dojmem a považuji jej za kus svědomité a přitom kreativní práce, plně vyhovující kritériím, která jsou na tento typ prací kladena. Odvážil bych se poznamenat, že předložený text by nejspíš vyhověl (snad po nepříliš velkých úpravách) i požadavkům na práci diplomovou. Proto jej považuji za zdárné splnění zadaného bakalářského úkolu a bez jakýchkoli výhrad doporučuji k obhajobě.

V Praze 20.08.2008

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.